

PESMI.

I. Nebo je modro božje okó
in solnce je zlata zenica:
odtísi večnosti gredo skozi njó,
in smo mi in je vse,
ki živi še onstranstvo in zase ne ve.

II. Enkrat bi moral slišati
zvezdo ob zvezdo zlató zazveneti
in videti sladke ognje
svetov cveteti —

pa bi rekel: vredno je na zemlji živeti!

III. Večnost, pesem pesmi;
drhteli
bomo, živa misel, in jo bomo peli
v eni besedi: Gospod! — —

Velika, velika je naša pot.

Joža Lovrenčič.

MODERNA SKRIVNOST.

»Naš čas je laž!«
vsak modrec v dnevnik svoj si piše.
»Resnica!« stavi sebi za parolo
in je vesel ob misli, da s tem svojo krivdo briše.
In cel svetnik sam sebi se že zdi,
ko v svoji tenkovestnosti podvomi,
če pravzaprav sam sebi govori
resnico ali se na skrivnem laže.

Jože Plot.

ČLOVEK.

Visoko, visoko so zvezde nocoj,
kot bi se v zlatu kopale, so svetle;
nizko, nizko so moje misli nocoj,
mrežasto so do peklà se spletle.

Zvezda milosti bi se morala vtrniti
in vanje pasti,
razžgati jih in razbeliti
in videl bi jih do nebá, do nebá rasti.

Joža Lovrenčič.

VOJNA: ČRNE VASI.

Črni so zidovi, tramovi in veje dreves,
sivo, skoraj črno je nebo.
Črne so rane v mesu teles,
črni vrani žró, žró.

Crne so misli v dnu src zakópane,
ljubezni oropane.

France Bevk.